

## Arrest

nr. 155 207 van 23 oktober 2015  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 26 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SMEKENS, die loco advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen beschikt u over de Chinese nationaliteit, behoort u tot de Tibetaanse bevolkingsgroep en bent u afkomstig uit Lhasa, gelegen in de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China (VRC). U woonde hier samen met uw moeder en oudere zus. Uw vader stierf wanneer u vier jaar oud was. In Lhasa ging u naar school tot negenjarige leeftijd. Omdat u over betere studiemogelijkheden zou beschikken in India, stuurde uw moeder u in 1999 naar India.*

*U verliet Tibet in augustus 1999 met behulp van een smokkelaar. U reisde via Nepal naar India, en kwam aan in het opvangcentrum te Dharamsala op 11 september 1999. Vervolgens ging u naar de Tibetan Homes School (THS) in Mussoorie waar u tot 2011 studeerde en verbleef. Tijdens deze periode, meer bepaald in 2011, startte u een relatie met Norbu Dolma. Zij is Tibetaanse en is geboren in India.*

In maart 2012 ging u van start met uw studies verpleegkunde aan het Krupanidhi College in Bangalore. Tijdens uw studies aan deze school werden u en andere Tibetaanse studenten gediscrimineerd. Zo werden de Indiase studenten steeds bevoordeeld door leerkrachten en kregen zij meer uitleg over de leerstof. Ook buiten het college ondervond u last van discriminatie. Zo betaalde u in winkels soms hogere prijzen dan Indiërs en u werd u nageroepen op straat. Via een vriend werd u op de hoogte gesteld van het feit dat u ook in België kon studeren. Rond mei, juni 2014, wanneer u in uw derde jaar aan de hogeschool zat, stopte u met studeren en trok u naar Delhi. U werd in contact gebracht met een smokkelaar, regelde uw vertrek naar België en verbleef ondertussen bij een vriend.

Tijdens uw verblijf in India nam u regelmatig deel aan manifestaties zoals de jaarlijkse herdenkingsdag van de Tibetaanse opstand op 10 maart. Wanneer u 23 jaar oud was (in 2013) nam u deel aan een manifestatie waarvoor geen toelating werd verkregen. De politie kwam ter plaatse en schopte u meerdere keren waarna u wegliep.

U verliet India op 11 augustus 2014 met een vliegtuig. U kwam diezelfde dag aan in Italië en reisde per trein verder naar België waar u de volgende dag asiel aanvraagde. U maakte gebruik van uw Identity Certificate (IC) van India tot Italië en overhandigde dit document na aankomst in Italië aan de smokkelaar. Uw partner, Norbu Dolma, verblijft nog steeds in India.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een attest van het opvangcentrum (Dharamsala), een attest van de Tibetan Homes School, vier foto's, een certificaat van een klinische en praktische psychiatrische training, uw green book, diploma's van het Krupanidhi College, een certificaat van de THS en een afschrift van uw studieresultaten in 2011.

### **B. Motivering**

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

Op basis van uw verklaringen en voorgelegde document (Green Book) kan het CGVS aanvaarden dat dit uw identiteitsgegevens zijn: Tsering Dawa, geboren op 1 juli 1990 en geboren te Lhasa. Eventuele verschillen qua persoonsgegevens tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, evenals verschillen tussen de door u neergelegde documenten onderling, kunnen op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd, verklaard worden. Immers blijkt uit die informatie dat omwille van verschillende redenen verschillende identiteitsdocumenten van dezelfde persoon gegevens kunnen bevatten die niet volledig met elkaar overeenstemmen.

U maakte op basis van deze door u neergelegde documenten (zie supra) én uw verklaringen aangaande uw herkomst (zie gehoorverslag CGVS p. 2-8/17) aannemelijk dat u van Tibetaanse origine bent, in de Volksrepubliek China (VRC) bent geboren en vervolgens in het jaar 1999 naar India bent gevlucht. U beschikt aldus overeenkomstig de Chinese nationaliteitswetgeving die aan het administratieve dossier is toegevoegd, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich, mede op basis van informatie rond de vrees van Tibetanen bij terugkeer naar de Volksrepubliek China waarover het beschikt en waarvan een kopie aan het dossier is toegevoegd, bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent, voor Tibetanen die hebben verbleven in India, een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in hun hoofde ten aanzien van de VRC. Bovendien blijkt ook uit uw verklaringen dat u omwille van uw scholing en protestacties in India, een gegronde vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin koestert ten aanzien van de Volksrepubliek China (VRC).

Wat betreft uw verblijf in India stelt het CGVS het volgende vast. Na uw vlucht uit de VRC in 1999 heeft u van 1999 tot 2014 in India verbleven. Van 1999 tot 2011 verbleef en studeerde u in de Tibetan Homes School in Mussoorie. Hierna ging u naar het Krupanidhi College in Bangalore. U verliet deze school rond mei, juni 2014, waarna u enkele maanden bij een vriend in Delhi logeerde tot aan uw vertrek uit India.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

*In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke RC (zie gehoorverslag CGVS p. 13/17).*

*Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelde u het volgende. Vooreerst gaf u aan dat u in India het slachtoffer werd van discriminatie. U werd zowel binnen als buiten uw schoolomgeving gediscrimineerd. Zo werden Indiase studenten door leerkrachten bevoordeeld, werd u op straat nageroepen omwille van uw Tibetaanse afkomst en gaf u aan dat u op economisch vlak werd gediscrimineerd (zie gehoorverslag CGVSp.11-12/17). Echter, dergelijke (kleine) vormen van discriminatie zijn onvoldoende zwaarwichtig om te vallen onder de Vluchtelingenconventie of de subsidiaire bescherming. Bovendien verklaarde u nooit enige poging te hebben ondernomen om hulp te zoeken in verband met deze moeilijkheden, wat afbreuk doet op de zwaarwichtigheid van deze problemen (zie gehoorverslag CGVS p.11-12/17). Daarnaast hield u aan dat u geen toekomst hebt in India. Zo zou u, nadat u bent afgestudeerd, moeilijkheden hebben om werk te vinden maar beroept u zich enkel op veronderstellingen aangezien nooit enige poging heeft ondernomen om werk te zoeken in India (zie gehoorverslag CGVS p.15/17). Ook verklaarde u dat u in België wilt studeren en geen familieleden hebt in India. Hierbij dient het CGVS op te merken dat u reeds meer dan tien jaren in India woonde en verblijft uw huidige partner, met wie u vier jaren een relatie hebt, in India (zie gehoorverslag CGVS p.3-4/17). Verder hield u aan dat u verschillende keren deelnam aan manifestaties tegen de Chinese onderdrukking van Tibet, waarbij u eenmaal in 2013, geschopt werd door de Indiase politie maar is dit, net zoals uw voorgaande verklaringen, geen element waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (zie gehoorverslag CGVS p.9/17).*

*Daarnaast blijkt uit de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat Tibetanen in India verschillende identiteitsdocumenten, zoals een Aadhaar-card, een PAN-card, een Ration card en rijbewijs kunnen verkrijgen. Naast het feit dat deze officiële identiteitsdocumenten betreffen die worden uitgereikt door de Indiase overheid, geven deze stukken eveneens toegang tot verschillende, uiteenlopende diensten van de moderne Indiase maatschappij. Gezien deze identiteitsdocumenten op vrij eenvoudige wijze kunnen bekomen worden en gezien deze stukken, zoals de Aadhaar-card, wijdverspreid zijn onder de Tibetanen in India, kan er redelijkerwijze aangenomen worden dat ook u dergelijke stukken, die een oplossing bieden voor de door u genoemde problemen, kan verkrijgen in geval van een eventuele terugkeer naar India.*

*Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.*

*Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellow book genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.*

*In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke IC (zie gehoorverslag CGVS p. 13-14/17).*

*U verklaarde dat u met uw eigen IC heeft gereisd en dat u deze na aankomst in Europa moest afgeven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde. Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India.*

*Gelet op uw niet overtuigende verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar India te verhullen. U legde immers vage en tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw IC. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u uw IC na uw aankomst in een huis in België aan de smokkelaar overhandigde (zie gehoorverslag CGVS p.13-14/17). Nadien gaf u aan dat uw IC tijdens de treinreis tussen Italië en België door de smokkelaar in beslag werd genomen (zie gehoorverslag CGVS p.14/17).*

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Aangaande de overige voorgelegde documenten zijnde schoolattesten, een attest van het opvangcentrum in India en foto's, merkt het CGVS op dat deze geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten kunnen hooguit als een bewijs inzake uw verblijf en activiteiten in China en India gelden, hetgeen het CGVS hier ook niet betwist.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India."

#### 1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift Stukkenbundel B toe :

"De stukken 3, 10, 16 en 21 zult u in bijlagen vinden, de anderen stukken zijn beschikbaar op het internet via de links die hij onderaan worden aangewezen:

1. Immigration and Refugee Board of Canada, "China/India: Residency rights of Tibetans residing in India; requirements for Tibetans to obtain and retain permanent residence in India", 7 July 2009, <http://www.refworld.org/docid/4a7040b81c.html>
2. Tibet Justice Center, *Tibet's Stateless Nationals II: Tibetan Refugees in India*, September 2011, <http://www.tibetjustice.org/reports/stateless-nationals-ii/stateless-nationals-ii.pdf>
3. Declaration on Principles for Relations and Comprehensive Cooperation Between the People's Republic of China and the Republic of India, 23 June 2003,
4. Claudia Artiles, "Tibetan Refugees' Rights and Services in India", <http://www.du.edu/korbel/hrhw/researchdigest/minority/Tibetan.pdf>
5. OSAR (Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés), « Chine/Inde : situation des réfugiés tibétains en Inde, Renseignement de l'analyse-pays de l'OSAR, 9 septembre 2013, <http://www.fluechtlingshilfe.ch/pays-d-origine/asia/inde/chine-inde-situation-des-refugiés-tibétains-en-inde>
6. The Times of India, "Tibetan arrested for residing without registration", 18 november 2012, [http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2012-11-18/chandigarh/35186097\\_1\\_tibetan-refugees-ration-card-report-on-benami-land](http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2012-11-18/chandigarh/35186097_1_tibetan-refugees-ration-card-report-on-benami-land)
7. Free Tibet, "How China persecutes Tibetan nuns", <http://www.freetibet.org/about/how-china-persecutes-tibetan-nuns>
8. Free Tibet, "Human Rights in Tibet", <http://www.freetibet.org/about/human-rights-tibet>
9. Committee Against Torture, CONSIDERATION OF REPORTS SUBMITTED BY STATES PARTIES UNDER ARTICLE 19 OF THE CONVENTION, Concluding observations of the Committee against Torture / CHINA, 21 November 2008, <http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/docs/CAT.C.CHN.CO.4.pdf>
10. Julia Hess, "Immigrant Ambassadors: Citizenship and Belonging in the Tibetan Diaspora", 2009, <http://books.google.be/books?id=C0VVigwrboMC&pg=PA88&lpg=PA88&dq=discrimination+against+tibetans+in+india&source=bl&ots=3oxldFaDOv&sig=bZKHHhEhQQDuqbAEmYvCvrxUGvS4&hl=fr&sa=X&ei=y8HPUvm2E8e47QbGwoCwBw&ved=0CC8Q6AEwADgK#v=onepage&q=discrimination%20against%20tibetans%20in%20india&f=false:abstracten>
11. World Tibet Network News, "French version of the GEO's article on Dharamsala", October 1999, [http://www.tibet.ca/en/newsroom/wtn/archive/old?y=1999&m=10&p=6\\_2](http://www.tibet.ca/en/newsroom/wtn/archive/old?y=1999&m=10&p=6_2)
12. Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:326:0013:0034:FR:PDF:abstracten>

13. *Memorie van Toelichting van wet van 8 mei 2013*, <http://www.senate.be/www/?Mlval=dossier&LEG=5&NR=1999&LANG=fr> : abstracten
14. UNHCR, "Improving asylum procedures: Comparative Analysis and Recommendations for Law and Practice – Key Findings and Recommendations", March 2010, <http://www.unhcr.org/4ba9d99d9.html>
15. UNHCR, "Summary Conclusions on the Concept of "Effective Protection" in the Context of Secondary Movements of Refugees and Asylum-Seekers", 9 and 10 December 2002, <http://www.refworld.org/docid/3fe9981e4.html>
16. ECHR, Application n°7267/13, D.C. against Switzerland lodged on 22 January 2013 and ECHR, Application n°23273/13, Y.D. against Switzerland lodged on 30 March 2013.
17. *Le Monde*, "L'Inde secouée par un débat inédit sur le racisme dans la société", 7 februari 2014, [http://www.lemonde.fr/international/article/2014/02/07/l-inde-secouee-par-un-debat-inedit-sur-le-racisme-dans-la-societe\\_4361992\\_3210.html](http://www.lemonde.fr/international/article/2014/02/07/l-inde-secouee-par-un-debat-inedit-sur-le-racisme-dans-la-societe_4361992_3210.html)
18. CBAR, *biedt India reële bescherming aan Tibetanen?*, maart 2014, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=BiAPQQ-2Tg%3D&tabid=41&mid=393&language=nl-NL>
19. Human Rights Council, *Written statements submitted by Mouvement contre le racisme et pour l'amitié entre les peuples*, 25.5.14 <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G10/136/85/PDF/G1013685.pdf?OpenElement>
20. *Country of Origin Research and Information, CHINA-TIBET: Dissemination of nationalist messages, treatment of Tibetans holding anti-China views, consequences for Tibetans leaving illegally, restrictions on Tibetans practicing Buddhism*, 29.6.2009, <http://www.refworld.org/topic,50ffbce5307.50ffbce56ee,4a8040d22,0,,QUERYRESPONSE,CHN.html>
21. *Minority Rights group international, World's Minorities and Indigenous Peoples 2014*, 3.7.14, pp. 1, 12, 148-151".

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker verzoekt in hoofdde de: "DE TOEKENNING VAN DE STATUS VAN VLUCHTELING AAN VERZOEKERGELET OP HET BESTAAN IN ZIJN HOOFDE VAN EEN GEGRONDE VREES VOOR VERVOLGING IN GEVAL VAN TERUGKEER NAAR ZIJN LAND VAN HERKOMST" en "IN ONDERGESCHIKTE ORDE: DE TOEKENNING VAN SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSTATUS – ARTIKEL 3 VAN HET EUROPEES VERDRAG VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS".

### Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk

heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.4. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst.

2.5. Verzoeker stelt geboren te zijn op 1 juli 1990 te Lahsa, China (VRC). Verzoeker heeft geen documenten om dit aan te tonen. Verzoeker stelt dat zijn familie nog in Lahsa woont en hij zelf liep er school tot hij op 9 jarige leeftijd naar India vertrok. Verzoeker spreekt wat Chinees dat hij op school leerde. Niettemin verzoekers beperkte verklaringen over Tibet (zie CGVS-gehoor), niet geheel kunnen overtuigen dient hij het voordeel van de twijfel worden gegeven wat betreft de Chinese nationaliteit.

Verzoeker had een RC en is vertrokken naar Europa met een IC.

2.6. Verzoeker legt een attest van het Office of the Reception Centre Dharamsala en een Green Book, neer. Aldus kan blijken dat verzoeker door de Tibetaanse regering in ballingschap als Tibetaan wordt beschouwd.

2.7. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift brengt informatie aan waaruit kan aangenomen worden dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China *prima facie* in aanmerking komen voor internationale bescherming. Indien hieruit kan blijken dat in Tibet de mensenrechtensituatie voor bepaalde groepen of individuen kan verontrusten, in het bijzonder voor Tibetaanse nonnen, monniken en politieke activisten, dan kan niet blijken dat elke persoon die behoort tot de Tibetaanse bevolkingsgroep en Tibetaans Boeddhistische geloof vervolgd zal worden door de Chinese autoriteiten.

Verzoeker verklaart naar India gegaan te zijn om onderwijs in het Tibetaans te krijgen (CGVS-gehoor). Verzoeker is niet uit China vertrokken omdat hij vervolgd werd.

Verzoeker haalt, naast de algemene vermelding van moeilijkheden in India en niet dezelfde rechten te hebben als Indiërs, enkel aan dat hij naar India is vertrokken omwille van problemen van discriminatie. Hieruit kan op zich geen vluchtelingenrechtelijke vrees worden afgeleid.

2.8. Voor zover verzoeker inzake China nog verwijst naar de arresten HvJ, *Elgafija* en HvJ, *Sufi en Elmi*, wijst de Raad erop dat deze de beoordeling van de situatie bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreffen. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet nuttig uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, kan vallen onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (RvV 20 juni 2008, nr. 12.887).

2.9. Hoe dan ook zoals verzoeker zelf stelt, was hij sedert 1999 gevestigd in India. *In casu* kan dan ook gesteld worden dat, in zoverre verzoeker volhoudt in China vervolging te vrezen, gelet op artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet, India als het eerste land van asiel kan worden aanzien.

2.10. Artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.*

*Een land kan worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.”*

2.11. Er wordt niet betwist dat India geen partij is van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Evenmin wordt betwist dat India met uitzondering van de Dalai Lama, aan geen enkele Tibetaan de vluchtelingenstatus in de zin van het Vluchtelingenverdrag heeft toegekend (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Gelet op artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet dient aldus te worden nagegaan of verzoekende partij in India een ‘reële bescherming’ geniet.

2.12. Reële bescherming omvat meerdere componenten die cumulatief moeten vervuld worden. Aldus moet de asielzoeker over een daadwerkelijke verblijfsstatus beschikken in het eerste land van asiel die minstens moet duren zolang de nood aan bescherming bestaat, en tevens moet de terugkeermogelijkheid naar het eerste asieland reëel zijn. Voorts dient ten opzichte van verzoekende partij het beginsel van non-refoulement nageleefd te worden in het eerste land van asiel. Ten slotte moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij in dit eerste land van asiel geen gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.13. De “COI Focus” “CHINA INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India” stelt dat dankzij verscheidene regularisatiecampagnes er uiteindelijk nog weinig Tibetanen overgebleven zijn die niet over een Registration Certificate (RC) beschikken en “In de praktijk zal momenteel dus geen enkele Tibetaan, die zich aan de RC-regels houdt, het risico lopen dat zijn verblijfsrecht geweigerd wordt”. Uit deze landeninformatie bij het administratief dossier blijkt tevens dat de Indiase overheid hiertoe nauw samenwerkte met de Tibetaanse overheid in ballingschap (CTA) en daarbij herhaaldelijke inspanningen leverde om ook de Tibetanen in afgelegen dorpen te bereiken via lokale kranten en publicaties. Ook al beslist elk land soeverein over zijn migratie en wijst verzoeker erop dat dit beleid niet in de wet verankerd is, dan werd in India het beleid vastgelegd in officiële en voor heel India geldende en concreet opgevolgde instructies (“Information Pertaining Tibetan Nationals”). Verzoeker verkreeg een RC en verklaart geen problemen bij de verlenging. Hieruit kan geen persoonlijke noch een zwaarwichtige vrees worden afgeleid, noch kan blijken dat enkel Tibetanen met corruptie geconfronteerd worden.

2.14. Verzoekende partij kan aldus niet ernstig beweren dat het verblijf van de Tibetaanse gemeenschap in India slechts tijdelijk en precair is. Uit de vaststelling dat *Registration Certificates* (hierna: RC) een beperkte geldigheidsduur hebben en op de vervaldatum moeten verlengd worden, kan niet besloten worden dat het verblijfsrecht van de Tibetanen tijdelijk en onzeker is. Het is belangrijk vast te stellen dat zowel de Indiase autoriteiten als de vertegenwoordiging van de Dalai Lama zelf onafhankelijk van elkaar bevestigen dat de algemene instructies (*Information Pertaining Tibetan Nationals*) correct worden toegepast, dat de Tibetanen ze effectief opvolgen en dat de vernieuwing van de RC's van de "long term staying Tibetans" in de praktijk "gemakkelijk" verloopt. Dit blijkt ook uit verzoekers verklaringen nu hij sinds 1999 zonder problemen in India verbleef. Verzoeker bezit van een IC die 10 jaar geldig is. De motieven in het verzoekschrift inzake de moeilijke verlenging van Indiase documenten zijn dan ook irrelevant nu verzoeker steeds legaal en gedocumenteerd was in India en ook met de administratieve steun van de Indiase overheden internationaal kon reizen. Verzoeker toont evenmin aan waarom er veranderingen te verwachten zijn in het Indiase beleid ten opzichte van de Tibetanen te meer de Tibetaanse gemeenschap al meer dan een halve eeuw ononderbroken in India verblijft. Verzoekers verwijzing naar stuk B.2. bij het verzoekschrift waarin wordt gesteld dat India in 2003 omwille van de Chinees-Indiase gemeenschappelijke verklaringen maatregelen zou nemen “tegen de Tibetanen” zijn niet geconcretiseerd. In tegendeel er kan vastgesteld worden dat in India de RC steeds gemakkelijker wordt uitgereikt en niet langer aan voorwaarden (werk, pelgrimstocht, studies) is gebonden. Verzoeker spreekt dit tegen doch dit is louter theoretisch nu verzoeker over een IC beschikt waarmee hij gedurende 10 jaar naar India kan terugkeren.

2.15. Waar verzoeker nog stelt dat “de bevestiging in het rapport dat het «makkelijk is de RC te vernieuwen voor de op lange termijn verblijvende Tibetanen» inderdaad van de Indische autoriteiten komt (blz 13)”, stelt de Raad vast dat bijkomend in dezelfde paragraaf nog wordt gesteld dat “Een

Protocol Officer van het CTA Department of Information and International Relations (DUR) kon bevestigen dat alle leden van de grote Tibetaanse gemeenschap in en rond Dharamsala inderdaad jaarlijks hun RC gaan laten verlengen op het lokale politiecommissariaat en dat dit routineus en gesmeerd verloopt. Niemand verklaarde tijdens de Cedocamissie dat een RC-verlenging tegenwoordig nog geweigerd zou worden.” en tevens verder dat “Zowel alle Indiase als alle Tibetaanse en ongebonden gesprekspartners hebben tijdens de Cedoca-missie dus onafhankelijk van elkaar bevestigd dat in heel India de autoriteiten de algemene instructies (Information pertaining Tibetan Nationals) effectief toepassen en dat de Tibetanen ze effectief opvolgen. Sindsdien heeft Cedoca nergens enige aanwijzing gevonden (noch op de websites van de CTA noch van de bevoegde Indiase autoriteiten noch in één van de andere internetbronnen die Cedoca regelmatig opvolgt) dat hierin enige wijziging is opgetreden. In de praktijk zal momenteel dus geen enkele Tibetaan, die zich aan de RC-regels (voor uitreiking of verlenging) houdt, het risico lopen dat zijn verblijfsrecht geweigerd wordt”, waarbij de volgende bronnen geciteerd worden: “Gesprek met bevoegde Indiase autoriteiten, New Delhi 5 maart 2012; SP (Police) Kangra District, Dharamsala 12/03/2012; Gesprek met Kalon van CTA Department of Security, Dharamsala 10/03/2012; de vertegenwoordiger van The Bureau of HH the Dalai Lama, New Delhi 06/03/2012, vertegenwoordigres van de CTA Settlement Office, Welfare Association en Protocol Office, Majnu Ka Tilla, New Delhi 06/03/2012, CTA Protocol Officer (DIIR), Dharamsala 08-12/03/2012; Gesprek met twee jonge en ongebonden Tibetanen die geboren zijn in India, New Delhi, 07/03/2012” en “Zie bibliografie voor een voor een volledige lijst van de bronnen die Cedoca wekelijks monitort”.

2.16. De argumenten van verzoeker inzake de gevaren van refoulement zijn evenmin gegrond. Uit de “COI Focus” “CHINA/INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India”, blijkt dat de Indiase Supreme Court het beginsel van non-refoulement zowel als “gebruikelijk internationaal rechtsprincipe” heeft erkend als heeft begrepen onder het grondwettelijke principe “Recht op Leven”. Indien India geen partij is bij het Vluchtelingenverdrag, dan stelt de Raad evenwel vast dat het non-refoulementprincipe de hoogste jurisprudentiële en grondwettelijke erkenning geniet. Indien niet uitgesloten is dat een bepaalde persoon geconfronteerd werd met bedreigingen tot uitzetting en afpersingen (zie stuk 5), dan is een dergelijk drukings- of afschrikkingsmiddel weliswaar verwerpelijk, doch hieruit kan alsnog niet concreet en gedocumenteerd blijken dat deze of andere bepaalde Tibetanen *de facto* aan de Chinese autoriteiten werden overgedragen. De door verzoeker aangebrachte informatie werd gedeeltelijk verwerkt in deze COI en vermag voor het overige niet de vaststelling te wijzigen dat personen zoals verzoeker in India geen gegronde vrees kunnen aantonen om uitgewezen te worden. Integendeel uit hetzelfde stuk B.5. blijkt dat deze bewering niet verder gaat dan een vermelding zonder bijzonderheden, en voorts wordt gesteld dat ook dergelijke beweringen bovendien schaars zijn en tegengesproken worden en ten slotte dat algemeen genomen de Tibetanen niet het voorwerp zijn van refoulement. Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat het redelijk voorkomt te veronderstellen dat indien refoulement een gangbare praktijk was, dit na meer dan 60 jaar genoegzaam bekend zou zijn. Dit is niet het geval en verzoeker toont dan ook het werkelijkheidsgehalte niet aan van een vrees voor refoulement.

*In casu* dient er nog op gewezen te worden dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zijn land verlaten heeft omwille van gegronde redenen van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Wat de verwijzing naar twee zaken voor het EHRM betreft, stelt de Raad vast dat het Hof zich op 1 juli 2014 heeft uitgesproken in de zaken nr. 7267/13 en 23273/13 *D.C. en Y.D. tegen Zwitserland* in dezelfde zin als de Raad (zie § 2.23).

2.17. Verzoeker voert in het verzoekschrift nog aan dat er sprake is van ellendige leefomstandigheden en veelvuldige schendingen van hun rechten en discriminaties waar Tibetanen onder lijden. Voor zover dergelijke algemene bewering *überhaupt* al kan ingeroepen worden nu verzoeker geen ernstige persoonlijke feiten verklaarde, kan dit geenszins blijken uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier waar wordt gesteld “dat de socio-economische situatie van de Tibetanen, in verhouding tot de algemene socio-economische omstandigheden voor de bewoners van het Indiase subcontinent, relatief goed is. Zij hebben vrij toegang tot de Indiase maatschappij (gezondheidscentra, onderwijssystemen, private arbeidsmarkt) én kunnen genieten van de uitgebreide voorzieningen die de CTA beheert (scholen, gezondheidscentra)”. Het is dan ook redelijk te besluiten dat de Tibetaanse bannelingen en hun nakomelingen stevig gevestigd zijn in India waar ze zich zowel sociaal, als economisch en cultureel kunnen ontwikkelen en waar ze ongemoeid de Dalai Lama kunnen volgen. Geenszins kan blijken dat zij op structurele wijze gediscrimineerd worden. Dit kan eveneens uit verzoekers verklaringen blijken nu hij hogere studies kon volgen zonder dat hij diende te werken, hij een legaal verblijf had in India en zijn RC kon laten verlengen. Zijn beweringen inzake verblijfsmoeilijkheden zijn louter theoretisch. Uit de vaststelling dat *Registration Certificates* een beperkte geldigheidsduur hebben en op de vervaldatum moeten verlengd worden, kan niet besloten worden dat het verblijfsrecht



van de Tibetanen onzeker is. Verzoekers verwijzingen in het verzoekschrift naar andere informatie, vermag dit niet te wijzigen, minstens wordt niet aangetoond dat de sociale en economische situatie van de Tibetanen van die aard is dat dit een ernstige bedreiging zou inhouden of een reëel risico op ernstige schade voor hun persoon. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de “sociale groep van Tibetanen” in India ernstig en systematisch vervolgd zouden worden. Verzoeker toont niet aan India te hebben verlaten omwille van redenen in de zin van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas (discriminatie van Tibetanen) en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, maar laat na dit enigszins te concretiseren en geobjectiveerde elementen aan te voeren. Verzoeker weerlegt dan ook op dit punt geenszins de conclusies van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.19. Verzoeker verklaarde dat hij met zijn eigen IC slechts tot in Italië reisde maar dit document heeft weggedaan omdat hij het niet langer nodig had. Verzoeker verklaarde dat hij het aan de reisagent gaf. Dergelijke verklaringen kunnen bezwaarlijk overtuigen nu niet kan worden ingezien waarom verzoeker het ene identiteitsdocument dat wel een erkend document is (IC) wegdoet en een ander identiteitsdocument (green boek) niet.

2.20. Waar verzoeker nog beweert dat hij niet kan terugkeren naar India, wordt dit geenszins aangetoond. Vooreerst kan erop gewezen worden dat verzoeker omdat hij verder wilde studeren vrijwillig en zonder enige dwang of noodzaak is vertrokken uit India. Er kan ook niet worden ingezien waarom het verzoeker verboden zou worden terug te keren naar India nu hij een IC bezat dat 10 jaar geldig is te meer nu zijn vrouw – een Tibetaanse die in India geboren is – er nog steeds legaal woont.

2.21. In zoverre verzoeker dan ook volhoudt dat hij geen identiteitsdocumenten meer heeft, kan hij met de hulp van zijn vrouw en de CTA, een IC worden aangevraagd, desgevallend voorafgegaan door een onderzoek. Bovendien beschikt verzoeker over alle nuttige administratieve referenties die hij bij zijn visumaanvraag heeft moeten verstrekken. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk om administratieve redenen niet te kunnen terugkeren naar India. Te meer deze situatie geheel aan verzoekster te wijten is en geen verband heeft met een discriminatie of vervolging. Verzoeker beperkt zich dan ook tot het volharden in zijn verklaringen, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het formuleren van niet-geadstrueerde beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Hoe dan ook, verzoeker laat zelf na duidelijkheid te verschaffen over de door hem gebruikte reisdocumenten, zodat hij het ontbreken hiervan niet zonder degelijke argumenten kan inroepen om zijn terugkeer aan te vechten.

2.22. Ten slotte stelt de Raad vast dat het verkrijgen van een RC na een buitenlands verblijf op eenvoudige wijze middels een aanbevelingsbrief van de Central Tibetan Administration gebeurt: *“Tijdens de Cedocommissie verklaarde de Kalon van Security dat wie naar Dharamsala terugkeert na een lange periode in het buitenland opnieuw een aanbevelingsbrief van de CTA moet neerleggen om zijn RC terug te krijgen van de SP (Police). Hij meldde in dit verband wel geen problemen. Deze verplichting is intussen trouwens ook gepubliceerd op de website van de Bureau of Immigration (GOI) en geldt dus voor héél India.”* Aldus kan blijken dat niet vereist is dat men over een geldige RC beschikt om na een lang verblijf in het buitenland opnieuw een RC te verkrijgen. Waar de COI nog melding maakt van de mogelijkheid voor de FRRO's om voor de teruggave van de RC de voorlegging van (een kopie van) het originele paspoort te vragen, stelt de Raad vast dat bij een legale terugkeer niets verzoeker kan verhinderen dit voor te leggen, te meer nu verzoeker niet aannemelijk maakt niet over een (duplicaat) IC te (kunnen) beschikken.

2.23. De overige argumenten, stukken en documenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen. Het volstaat immers niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van gewoonlijk verblijf werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, zoals evenmin naar persoonlijke verklaringen van derden of niet-onderbouwde individuele meningen van auteurs. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

2.24. Aldus kan in hoofde van de verzoekende partij ten opzichte van India geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan in India een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.25. In acht genomen wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat verzoeker in India reële bescherming geniet in de zin van artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.26. Verzoeker vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht en hij geen elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.27. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK